

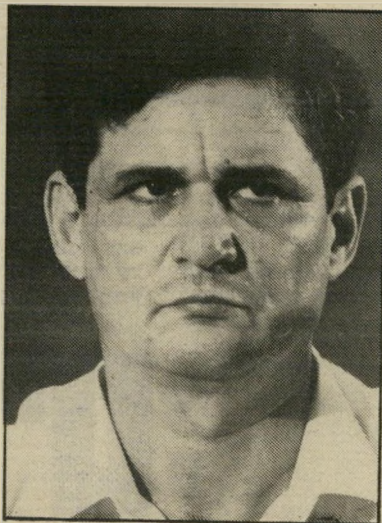

מאת מאיר תדמור

בגין והתעשיינים:

מה קרה בפיגוע

יימשך. היתה הסכמה שבשתיקה שמשוה חייב להשתנות. אפילו לא יהיה שינוי כולל.

שרי-אבנר ארידור
כאילו כפאו שד

מצטער, לא הייתי בפגישה הפיסגה הכלכלית בלישכת ראש-הממשלה, שהיתה בשבוע שעבר, ביום החמישי. פשוט לא הזמינו אותי. לעומת זאת, קיבלתי ריווח מלא. קראתם אותו בוודאי בעיתונות היומית.

מה שלא יכולתם לקרוא בעיתונות הם השקפים שהציגו היצרנים — היצואנים לפני ראש-הממשלה והשרים הכלכליים, כדי להסביר להם את גודל ה"ברוך". לא יכולתם לקרוא בעיתונות את חוות-הדעת של 15 פרופסורים לכלכלה מהאוניברסיטות של תל-אביב וירושלים. לעומת שני הפרופסורים יקיר פלסטר ועזרא סדן שבנבחרת האוצר. לא יכולתם לראות את התגובות של השרים. גם לא את הנימה.

קשה מאוד היה לעמוד על מה שמתרחש אצל שרי-אבנר ויום ארידור. הוא ישב והאזין, כאילו כפאו שד, עדותו של אחד ממשותפי הפגישה. לא היתה מחלוקת על העובדות שהוצגו באמצעות השקפים. המחלוקת היתה על הסיבות ועל מה שצריך לעשות. אולי האופייני ביותר לפגישה היה המשפט של ראש-הממשלה שאמר, בין היתר, "הצגתם בעיות סבוכות וקשות".

וכך מתאר אחד המשתתפים את האווירה: היתה הקשבה מלאה. הוצגה תמונת-מצב קודרת. לא היו התנצחויות פוליטיות. הרגשו שרכשנו את אמון של ראש-הממשלה ובעיקר את הבנתו שהמצב חמור. הצענו להמשיך את הדרושה והוא

הבורסה

הדולר הוא

עדיין זול

גם כשבוע שעבר היתה בורסה. התוצאה: הבנקים קיבלו מהאוצר מתנה לתת, בצורת רחיקת שלומי החובה שהם גובים וצריכים להעבירים לאוצר בתוך יומיים. עכשיו יש להם מעד סוף החודש. כמה זה שווה? קשה לדעת. בינתיים זה טוב כדי להימנע מתשלום קנסות לבנקי-ישראל. זה גם טוב כדי לייצב את הבורסה.

ואומנם, מיום החמישי ועד יום הראשון הבורסה היתה יציבה. מה שצריך לרדת, אבל זה לא השוכ. מה שצריך לעלות — בעיקר אותן מניות המקורבות לבנקים — עלה. המחזורים — קטנים מהרגיל. שקט. עכשיו עובדים בהילוך נמוך על הפסיכולוגיה של המשקיעים. והשאלה היא: יבואו או לא יבואו? אתם רוצים תשובה? הם עוד לא באים. יש להם כסף, הרבה כסף שמחכה, או אם תרצו — ממתין על הגדר.

השבוע קיבלו הבנקים עוד מתנה מהאוצר: הירשו להם להעלות את הריבית על אובדראי פטים במישיה אחוה, למרות שכבר לפני חודש הם העלו את הריבית על הגדלות אשראי ב-10% וגם ב-15%. באינפלציה כמו שלנו, לא היתה לשרי-אבנר ברירה. גם לא לבנקים. עכשיו יהיה עוד פחות כדאי לקחת אשראי, אפילו המניות יעלו. זו רק תוצאת לוואי.

ובכן, מה באמת קרה בבורסה? הבנקים, המוסדות הכספיים, הברוקרים ומנהל-התיקים משיבים למכור אחד לשני סחורה חבוטה ומיושנת. הבנקים, "עושי הבורסה", מרימים מניות מקורבות, וכל היתר הולכים עליהם טרמפ. סוף-סוף, הם קיבלו כסף מהאוצר כדי לייצב את השוק. גם השותפים האחרים בבורסה רוצים להשתתף בשימחה, ומה יותר טוב ממניה המקורבת לבנק, שאפשר במיקרה הצורך למכור

במיסגרת הציור הביתי, יש כמה חידושים מעניינים, אותם עדיין אי-אפשר לקנות ככולנו בני-יורקים, אבל בהחלט אפשר לקנות אותם בכמה בתי כולנו של לונדון. מדווח לי האיש שלי בלונדון: "שיגעון של דברים". כיוון שהריווח הוא על פי רוב טלפוני, על חשבונות אמרתי לו שהתתרשמותי שלו לא מעניינת אותי, אלא המכשירים, ואם הוא מתכוון להרגיז אותי על חשבונות, אז המסר הבא לאמא שלו, שגרה ברחוב ברדיצ'בסקי בתל-אביב ואין לה טלפון, יהיה שהוא קצת חולה, אחרי תאונת הרכבים האחרונה.

תתפלאו, הרמו הובן, והנה ריווח טלפוני מעודכן: בלונדון מוכרים עכשיו שואבאבקי חדיש של הוכר, שמלכד כוהיניקה גדול יותר ב-25%, ומברשת מיוחדת לשיטחים, הוא מפיק גם ריחות נעימים. מעין מטרה-אוויר על תקן של שואבאבקי ומגה-שיטחים. לא פחות חשוב, הרעש נמוך יותר וההפעלה קלה יותר. רשמו לפניכם את המחיר בסלפרינגס שבאוקספורד סטריט — והיה הכתובת — 75 לירות סטרלינג, משהו כמו 118 דולר, נכון להיום.

כסירת הקומקומים החדשים, המיוצרים אותה לבנק בעליה? או עושים מחזור, אולי השוק באמת יתייצב.

מה יעשה המשקיע הקטן? יישב בשקט וימשיך להמתין. את העצה הזו נתן ד"ר מאיר חת, י"ר דירקטוריון הבורסה, בשבוע שעבר. מאז לא השתנה דבר.

הבורסאות זו נזכיר לכם, שלפי חוות דעת של 15 פרופסורים מהאוניברסיטות של תל-אביב וירושלים, כולם מלמדים כלכלה, הדולר הוא עדיין זול, וכי אנחנו שלא נפנה בזול בשאגיוזבר הוא דונאלד רגן, שרי-אבנר של רונאלד (רני) רגן?

ראש-ממשלה בגין
בעיות סבוכות וקשות

כשקראנו את העיתונים של יום השישי, היה ברור לנו, שהאוצר מנהל לוחמה פסיכולוגית. אבל העניין הוא מעבר לפסיכולוגיה, הוא הרכה יותר רציני ואת זה מבינים כולם. כולל אנשי האוצר, ולכן יש סיכוי שהדברים ישתנו, תחילה לאט ואחר-כך יותר מהר. נתאר (תמצאו אותו במקום אחר בגיליון זה): הכותרת — כל מה שצריך לעלות, ירד. כותרת-משנה — כל מה שצריך לרדת עלה. גוף הידיעה — עלה במקום לרדת: הצריכה הפרטית (וידאו ומכוני זה), חובות לחו"ל, החוב למועדים קצרים. הגיליון המסחרי, הייבוא, הפער במאזן התשלומים, המרד, ערכו של השקל, מיספר העובדים ב"רותים והאבטלה הסמויה בתעשייה. ירד במקום לעלות: הייצוא, המועסקים בתעשייה, המילאל, ועוד כמה דברים שאינם בתחומי הכלכלה.

קומקומחשב

עלי-ידי יצרון בריטי והעשויים מפלסטיק קשיח עמיד-חום הופיע דגם חדש הקרוי מיניבויל, או בתרגום חופשי "מרתיה זעיר", שכאחיו הגדול, שיצא לשוק לפני שנה, הוא בעל כל אותן התכונות הנעלות כמו: עשוי מחומר הקרוי נוריל, והוא אוטומטי לחלוטין וקטן במידותיו. מיועד בעיקר לרווקים וסתם בודדים, לטיילים ואפילו לקטנים. הירית: חשמל. המחיר: 22 דולר. יוצא לשוק לקראת החורף הבא.

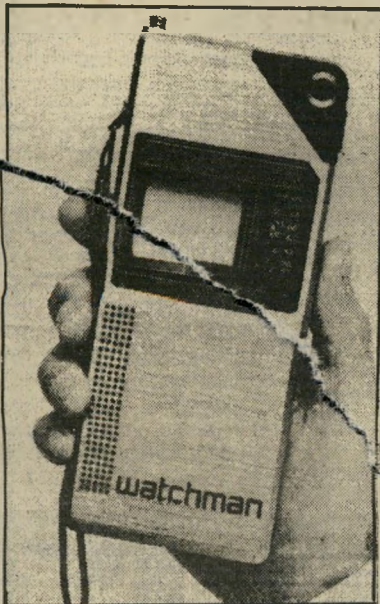
וזה עוד לא הכל. דגם מעניין עוד יותר הוא הקומקום הממוחשב. כן, ממוחשב. ותיכף תבינו גם למה וכמה. הוא עשוי מחומר פלסטי קשיח ועמיד-חום, הקרוי קמאטאל. לעת עתה הוא נמכר רק בשילוב של לבן וכחול, ועכשיו כרגיל, לעיקר: הקומקום הגיל מצויד כמה שקריו אצל המיקצוענים "מיקרוצימ", ואצלנו — מחשב זעיר, המווסת וקובע אילו פעולות ומתי על הקומקום לבצע, כך למשל, אי-אפשר להדליק אותו מבלי שיהיו בו מים לשניים. הוא פשוט לא יפעל. ההרגל המוגנת, לברוק כל פעם לפני הרחלת מים אם הקומקום מלא, יחלוף מן העולם. הקומקום הזה יכול להכיל ליטר וחצי של מים וכבר ברגע שהמים הגיעו לנקודת הרתיחה, הוא כבר מצוי למכירה ברחבי לונדון במחיר של 30 דולר האחר, וזה אומר שאפשר לקנות שלושה, מבלי להתחייב במס; את השניים הנוספים לחותנת מכל צד.

ולקינוח, מגהץ קטן-מידות למטיילים וסתם חובכי מידות ועירות. שוקל כסך הכל 240 גרם. מתאים לכל מיוודה, האורך 16 סנטימטר, הרוחב 6.5 סנטימטר (11 סנטימטר לשיעור פתוחה). למגהץ הזה יש כל התכונות הטובות של מגהץ גדול. עובד על זרם 220 וולט, וגם 110 וולט. הידידת מתקפלת אך אפשר גם להסיר אותה. למגהץ וסת חום ואפשרות לקביעת ררגת החום, בקיצור בקרת חום. המחיר מוערי, כגודלו: 15 דולר. אבל מכיוון שהחותנת שלכם לא נוסעת לחו"ל בדרך כלל, כדאי שתקנו שלושה. שיהיה גם לא לבר-מיצוזה או לחתונה, ואם לא לשני אלה, או בוודאי למסיבת הגירושין של אחד, שיצא מזה.

טלכים

ידעתי שזה יגיע ובאמת זה מגיע, לא לישראל אלא לאמריקה ולאירופה תחילה. ואם אני מכיר טוב את הלקוחות הנלהבים, אז זהו הלהיט הבא שיגיע לישראל, עם מיסים וכלי מיסים. ובעיקר בלי.

תזכרו את השם וצ'מאן, על משקל ווקמאן, במקום לשמוע — רואים ושומעים, זהו וצ'מאן. הטלוויזיה האישית כגודל כף היד, קצת יותר גדולה, ועושה כל מה שטלוויזיה רגילה עושה ועוד קצת.

טלוויזיית בים
380 דולר

קודם כל קצת פרטים טכניים. הייצור הוא סוני היפאני. הגודל, לפי הסדר הבא: אור-רוחב 3.2 עומק: 20 סנטימטר על 9 סנטימטר על 3.2 סנטימטר. אפשר להחזיק בכף היד וגם לענוד אותו. על היד, זהו צירוף טכנולוגי מעניין (כלשון היצרנים) של מתכת ממורקת ופלסטיק שחור עם מסך, מירקע, או צג, המוסר לכם בנאמנות מפגיעה תמונת טלוויזיה של תחנות שונות, בינתיים בשחור-לבן בלבד. לטלוויזיה הזעירה מצורפת אוזניות, כדי לא להפריע את מנוחת השכן.

עיקר שכחתי, המירקע קטן, כחמישה סנטימטרים, אך התמונות חדות. הוצ'מאן מופעל על-ידי ארבע סוללות רגילות של 1.5 וולט, המספקות לשעתיים וחצי של האזנה, לא סליחה, של צפייה. אם משהו מתכוונן לצפות בווצ'מאן בקרוב, יתכבד ויזימן כבר עתה מכשיר, אצל הסוכן הקרוב של סוני בלונדון או בניו-יורק, השיוק. יתחיל בעוד כשבועיים וכבר יש תור ארוך של מומינים. המחיר, כן המחיר, בערך 380 דולר, תלוי במקום ובזמן. אין הנחות במכס בארץ, חייב במלוא המיסים.

גל חדש בעסקים

בגני התערוכה בתל-אביב אפשר לקבל חינם שטר של 500 שקל מקרטון, כאשר בתחתיתו של השטר מופס: בנק המיורחי המאוחד — גל חדש בעסקים. עסקים הא?

מייג'ד מדד

בשבוע שעבר הופיע או ליתר דיוק התארך בסלון שלי שרי-אבנר יורם ארידור, במיסגרת מוקד. הוא דווקא היה נחמד. הבריחות שלא-החריכו לא כל כך. אתם ודאי זוכרים שהוא אמר ש"אם לא הייתי שרי-אבנר, הייתי קונה עכשיו מניות". שכן שלי העיר: "אם הוא לא היה שרי-אבנר גם אני הייתי קונה מניות". השכן שני, העובד ברדיו, אמר אחרי עליית המרד ביותר מ-13%: "ארידור? מייג'ד מדד? גם כן חוכמה. סיפר לי חכם תורן, שהוא טייס בשעות הפנאי: תשמע, אתם לא מכירים את ארידור. הוא עוד יראה לכם! שלחנו איך? אמר: יש תוכנית סודית באוצר, שלפיה הוא, ארידור, מחזיר את המדינה לאמריקאים תמורת מה שהשקיעו בה, וקונה אותה בחורה מהם ככמה שהיא שווה. גדול, לא?